

økonomisk Ramme kan medføre stor Bekostning for Staten. De offentlige Udgifter er i de senere Aar steget stærkt, og man vilde finde det rigtigst, at Staten affholdt sig fra Udgifter, der ikke er absolut paakrævede, og som ikke kan antages at staa i rimeligt Forhold til de Resultater, der kan tænkes opnaaet. Thi det maa jo erindres, at den danske Befolkning befinder sig paa et relativt højt Kulturtrin og har saa mange private og offentlige Organer for Folkeoplysning, at der ikke just er Brug for et særligt Statsorgan til alene at varetage det Oplysningsarbejde, der skulde være et af det nye Raads vigtigste Opgaver.

Blandt de i § 3 omtalte „Fremstillere“ er, i Henhold til Forslagets § 1, 3die Stykke, i det paatænkte Raad kun repræsenteret „Fremstillere“ af Landbrugsprodukter, medens Industrien ikke er repræsenteret. Denne Ulighed bør opheves, dersom Forslaget skulde blive ophøjet til Lov.

Mellem de af Forslagets Bestemmelser, som Industriraadet maa vende sin Kritik imod, vil Raadet maaske i mindre Grad hæfte sig ved den Paatalemyndighed for Overtrædelse af Konkurrenceloven, som er tildelt Husholdningsraadet i § 3, 4de Stykke, men man vil dog gøre opmærksom paa, at da en Myndighed af denne Art hidtil kun er givet til private Organisationer og netop efter sin retlige Karakter er unddraget Statens Organer, vilde det være rimeligere, om Husholdningsraadet alene blev henvist til at oversende Konkurrencesager til Handelsministeriet, for at dette Ministerium eventuelt kunde videresende dem til en af de paataleberettigede Foreninger.

Alt i alt maa Industriraadet fastholde, at der ikke for Tiden er Grund til at ophøje et Lovforslag som det foreliggende til Lov. Skal næringsfysiologiske Undersøgelser gennemføres til Gavn for Samfundet, maa de henlægges under en virkelig sagkyndig og strengt videnskabelig Institution og i hvert Fald ikke under et Raad, der er sammensat som det i Lovforslagets § 1 foreslaaede.

P. R. V.

Karl Meyer.

G. E. Hartz.